

vi også på dette område snart vil komme til at se en vis tendens til, at tingene breder sig som ringe i vandet.

Transportmulighederne tror jeg at alle, der har boet på landet, er klar over er alfa og omega. Det er vigtigt, at transportmulighederne for folk, der har lyst til at bo under høj himmel og er villige til at tage en række af de besværligheder, det nu engang fører med sig at bo i et udkant-område, ikke kommer til at virke som en alt for voldsom bremse på, at denne lyst kan blive imødekommet. Derfor må et forbedret og fleksibelt udbud af kollektiv trafik have en positiv betydning for landdistrikterne.

Trafikministeriet har derfor, som jeg nævnte tidligere, i perioden fra 1992 til 1995 anvendt godt 60 mio. kr. til forsøg med alternativ kollektiv trafikbetjening, og jeg tror, at på trods af at der vel kan siges at være lidt blandede erfaringer med det, må man alligevel arbejde videre i den retning. Vi kan også blive lidt klogere af de mindre vellykkede forsøg, der er blevet gjort.

Herudover har regeringen afsat knap 50 mio. kr. i 1996 til en trafikpulje, og en del af de penge vil blive anvendt til at støtte projekter, der kan fremme den kollektive trafik i mindre byer og i de tyndtbefolkede områder. Vi må dog ikke glemme, at bilen som følge af den lave befolkningstæthed selvfølgelig fortsat vil være det væsentligste transportmiddel i landdistrikterne, og derfor drejer det sig om at finde en god afbalancering mellem den individuelle og den kollektive trafik.

Til sidst vil jeg godt nævne informationsteknologien, som kommer eller kan komme til at spille en meget stor rolle for landdistrikternes udvikling.

Som opfølgning på regeringens IT-politiske handlingsplan fra 1995 er der udpeget 10 informationsteknologiske spydspidskommuner. Det er ikke kun landkommuner, men der er også landkommuner imellem, og det drejer sig om ud fra deres prioritering af informationsteknologisk udvikling i den offentlige sektor at se på, hvad der ligger i det her: Er der noget, vi kan gøre anderledes, er der noget, hvor vi kan være med til i realiteten at ophæve afstanden, fordi man kan bruge de ny tekniske muligheder?

De projekter, spydspidskommunerne vil igangsætte, spænder vidt. Mange af dem er utraditionelle og spændende. For bare at tage én af de ting, som der kan ligge lidt fremtid i, vil man i Hals Kommune afdække mulighederne for at opbygge en elektronisk infrastruktur

inden for kommunen ved at sammenkoble de lokale antenneforeningers forskellige net og så bruge dem til det, som man nu engang gerne vil have sat i kontakt med hinanden.

Herudover er der igangsat en kampagne, der skal fremme danske virksomheders anvendelse af elektronisk post og elektronisk overførsel af alt muligt forskelligt på dette område. Det vil sige, at her er igen noget med, at den fysiske afstand, når det kommer til stykket, i fremtidens samfund måske ikke er så afgørende, og at det mere er et spørgsmål om, hvordan man indretter det rent praktisk. Alle statsinstitutioner skal i øvrigt etablere postkasser for elektronisk post, og kommunerne er blevet opfordret til at gøre det samme i alle deres institutioner.

Elektronisk post og elektronisk overførsel af dokumentstandarder vil ved at mindske betydningen af, hvor virksomhederne og de offentlige institutioner er placeret, kunne fremme erhvervsudvikling og service i landdistrikterne. Jeg tror, det er vigtigt, at vi har begge ben med i den debat.

Desuden er der etableret et center for teknologistøttet undervisning. Centret skal dels fungere som et nationalt videnscenter, dels skal det forestå forvaltningen af en udviklingspulje på i alt 120 mio. kr., som skal støtte uddannelsesinstitutionernes omstilling til teknologistøttet undervisning. Udvikling og øget anvendelse af teknologistøttet undervisning vil bl.a. muliggøre mere voksen- og efteruddannelse dels i eget hjem, dels i virksomheder og på lokale studiecentre. Teknologistøttet undervisning kan således understøtte bosætning i landdistrikterne.

Det er vigtigt, at vi på tværs af disse indsatsområder gennemfører forsknings- og forsøgsprojekter, der kan vise nye veje for udviklingen i landdistrikterne.

Jeg vil også godt nævne, at Indenrigsministeriets landdistriktpulje, sådan som jeg tidligere har været inde på, allerede nu har igangsat en række perspektivrige forsøgsprojekter, hvor foreninger, selvejende institutioner og kommuner er med til at skabe en underskov af nye aktiviteter i landdistrikterne. Det glæder vi os meget til at gå videre med.

Med alle disse forskellige, lad mig bare kalde det små spot på en række af de virkelig fremadrettede initiativer, som ikke blot er offentligt igangsatte, men som først og fremmest bygger på den idérigdom og den lyst til at gøre noget ved tingene, som findes ude i mange lokalområder, er det faktisk regeringens opfattelse, at